

ZOMBOR ÉS VIDÉKE.

POLITIKAI és VEGYES TARTALMU MEGYEI KÖZLÖNY.

Megjelenik hetenkint kétszer: vasárnap és csütörtökön.

Hirdetések és előfizetések fölvetetnek s egyes számok kaphatók helyben: Muzsik és Partics könyv- és könyvnyomdájában, Schön Adolf könyvkereskedésében, Hay Sándor dohánnyöztöszéjében, valamint hirdetések s nyilttéri közlemények ugy a fővárosi mint a külföldi összes hirdetési irodákban.

Egy szám 10 kr.

Szerkesztőségi iroda és kiadóhivatal:
Csendes-utca, Tóth-féle házban,
hová minden a lap szemléli részét illető közlemény, az előfizetések és hirdetések is küldendők.

Bérmertelen leveleknek fogadjatnak el. Kéziratok nem adának vissza.

Szerkesztővel értekezhetni: d. e. 11 órától 12-ig és d. u. 3-tól 5 óráig.

ELŐFIZETÉSI DÍJ.	
helyben hához nádva:	
Egész évre	8 frt.
Fél évre	4 "
Negyed évre	2 "
Vidékre postán küldve:	
Egész évre	9 frt. — kr.
Fél évre	4 " — 50 kr.
Negyed évre	2 " — 25 kr.
Néptanítókak helyben:	
Egész évre	6 frt. — kr.
Fél évre	3 " — 50 kr.
Negyed évre	1 " — 50 "
Néptanítókak vidéken:	
Egész évre	7 frt. — kr.
Fél évre	3 " — 50 "
Negyed évre	1 " — 75 "

Városi restauráció előtt.

Azt mondják, — arra várt a főispán, hogy a város-alkotta önkormányzati szabály-rendeletet a belügyminiszterium jóváhagyja, s legott összefogja hívi a közgyűlést, hogy a restauráció megtejjék.

Hát ez nem rossz kifogás.

Sikerült vele némileg a kedélyeket lecsillapítani. Elhítték a főispánnak, hogy csak az új szabályrendelet jóváhagyására várt, a minék vajmi kevés rátiója van.

Mert voltaképpen mi befolyása lehet ezen új szabályrendeletnek, mely a város önkormányzati jogait és a tisztviselők fizetéseit szabályozza — a választásokra nézve?

Tudvalevő dolog, hogy minden szabályrendelet csak akkor érvényes, ha a belügyminiszterium által jóváhagyatik, itt fel nem sorolva ezuttal a többi törvényes kellekeket!

A míg azonban az új szabályrendelet életbe nem lép, — érvényes a régi.

Ha tehát valaki azt hinné, hogy az új szabályrendelet szoros összefüggésben áll a tisztviselők megválasztásával, — az nagyon esáfolódik.

Sem a fizetések felemelése, sem a törvényhatósági jogok mikénti gy-

korlásának újabb meghatározása nincs szoros konnexióban a választással.

A választók s választandók sem bölesebbek, sem deezidirozottabbak nem lesznek e miatt.

Egész más volna, ha a kvalifikacionális törvény életbejépte miatt halasztotta volna a főispán a restaurációt.

Az már döntő befolyást vindikál a választásnál. — Csakhogy az már régi dolog.

Veleményünk az, hogy a főispán az 54. §-ra várt, azt híven, — eléggé fölületes gondolkozással, — hogy az csak hónapok kérdése.

Most, hogy belatta gondolkozása abszurditását, — az új szabályrendelet kereset toltá előtérbe kifogásul.

Legyen bármiként, eljárása inkoherens s torvenyelletes, a minthogy megvagyunk már szokva töle soha se látni egyebet, mint önkényt s basaságot.

Ez mar a Tisza-kormány epitheton constansa.

Ha azonban megtörtént, a minék megtörténne nem lett volna szabad, — lássuk mar most, miként fog az a restauráció lefolyni?

Hidegen szemléljük, mert éppen nem szandekunk pártszempontból bírni, — s nincs okunk fölmelegedni egyik vagy másik jelölt érdekében.

E város előjáróságát sem az egyik, sem a másik párt szolgálai hatalmában látni — nem óhajtuk.

A város előjárósága mindannyiunk érdekében él s működik, és soha semmiféle körülmények között nem szabad pártszempontok uralma alatt eselkednie.

Nemcsak hogy nem akarunk ellenzéki vagy kormánypárti tisztviselőt, de határozottan a közigazgatás hátrányának ismerjük azt, ha a városi tisztviselők egyik vagy másik párt szolgálatában állanak.

A minthogy nem szívesen szemlélnék azt, — ha akármelyik megyei tisztviselő ellenzéki vagy kormánypárti érzelutlenek kifejezést adna hivatala körében. A mi pedig a jelenlegi megyei tisztviselői karnal — tisztelet a kivételeknek, — sokszor tapasztalható. Nem mintha ellenzéki érzelutlenek bírnának, s ezt dokumentainak (ez esetben minden ellenzéki embert 10 lépésről kikerüléssel, csakhogy valaki veséjékbe ne lásson) hanem kormánypárti éhességüknek sok esetben eklatáns bizonyítékot adtak.

Ne így legyen városunknál is.

A választók — a patres conscriptes — ne szavazzanak egyik vagy másik jelöltre pártérdekből.

Ha nem fogja a főispán usurpálni jogait — mely csak egy esetben képzeltető, — ha t. i. „privát” vagy „kormány”-érdekek nem csiklandják idegeit, az esetben válasszanak lelkiismeretes, hivatott tisztviselőket. — A kibben megbizhatnak arra nézve, hogy sem velük szemben, sem a kormánypárttal szemben kivételek sanctionálni nem fognak.

Nekünk igazságos városi tisztviselői kar kell, mely nem tekinti állását jutalmul rokonsági, sógorsági vagy párt-érdekeknek, de bizalommal tekinti, melyet ki kell érdemelni lelkiismeretes munkálkodás árán.

Részünkről a városi restaurációval szemben csupán ezt a programot hirdetjük.

Mert az ellenzéknek soha sesol nem vezérl önérdék, hanem mindig s mindennütt a közületnek legszentebb érdekei, melynek diadalra jutásáért küzd elfáradatlanul.

Néhány szó a magyar királyi posta-takarekpenztárról.

(Vége.)

Ugyanott a takarekpenztárra vonatkozó törvény és miniszteri rendeletek bármikor megtekinthetők, továbbá február 1-től a betét s járadékkönyvecskék, úgyszintén mindazon nyomtatványok, borítékok, melyek

A „Zombor és Vidéke” tárczája.

Tarka élet.

(Emlékezés a legatoma. Írta: Bányai Géza.)

V.

Magyarországi legatium.

4. Tabajd. — (1872. karacsouj.)

Es tegye kézhöz kapiam Kotosvárt a bizonyítványt arról, hogy immanon en is megvagyon érve. Ott nincs mit keresnem többet, kiszűcsöltem mar, a mi kiszűcsölhető volt a tudományosnak ottani fazekában. Mene s immanon papnevadásnak, az oroketot forrasnak vizeből inni, a meennyit tudok.

Es feljöttem Pestre, hogy tanítványja lehessem a kicsi Ballagi Mórnak, a nagy karvinista theologiai tanárnak, kinek apja egy szemlelmegei szegény zsidó berlő volt s oly szerencsétlen mindentben, hogy „ha kalaposnak sühetet volna, az umberek okvetlenül fej nélkül jöttek volna világra;” a mint ez Ballagi Mórnak egyik életutója megjegyzi.

Ah, a mesevél határos az, a minék keresztül leletti menie a kis zsidó fiúnak, hogy Ballagi Mór vajtek belőle.

Apjának berlete szerencsétlenül őt ki s lelketlen hiteltelje börtönbe csukta s emig börtönében sanyarog a kenyerszerző, a vezus kis gyermekek, anyjával együtt egy álló esteudójú szilván és vadkörten él. Kesőbb mint bocher az ő szövetség és talmud recitálgatásával keresi kenyerét. Majd Pestre

kerülve, egy királyuczi lebur ad szállást arva lejezek. Körötte beuzeg a zsebmetszők, zsványok egész raja s ő néma tanuja amaz ordogi jeleneteknek, a mint a zsebmetszők tanujak egymást a lopás, hurkovetésre, futylejekre stb. . . . S lett belőle megis Ballagi Mór, a karvinista egyháziródoznak egyik díze s felejtethen tanars annyituknak.

„R-ttenetes is az absoluta predestinatio tanu — monda egy-zer eoidas koaben — de arem, ha az ember sorast a körülmenyek határozna, akkor en belőlem is csirkefogó, zsebmetsző lett volna.”

No de nehány hónapja mar, hogy nyelem a dogmát, ezt a nehezen emeszthető, toletek nélküli töltött kompozitát, a miről Ballagi ekép nyilatkozott: „A dogmatikát azért tanujak önök, hogy belassak, hogy semmi szükségök sincs rá.” — Ideje hát már — mondok ugy karacsouj fele — egy kis józú etelbe is kóstolni, teszem: egy kis legatibiába. Igenis, — fájdalom — kis legatibiába, mert „bagoly” theologusnak még nem jut a nagyjaból.

Vágytam már nagyon a magyarországi legatium unad, hogy át lassam: vajjon csak ugyan mind félelmes betyárok-e magyarorszagiak, mint s hogy mi érdelyiek képzeliük őket, — truzból talán, mert ők meg miuket móczoknak tartanak, vagy legalább is tartottak, míg a gózkocsi utat nem tört magának a Királyhagot át.

A lehérmegyei Tabajd választotiam karacsouj legatiumul.

Roppant enyhe volt az 1882-ki tél, ugy hogy a tabajdi rektor lanya karacsouj első napján csokort kötött a haz előtti kertből; még csak egy kis darab sem volt karacsouj s azután sem jő darabig s így a gyalogolas Martonvásártól, hol a vonat lepakolt engem — még jól is esett.

Elérék a vaali pinckezék, miket először sirboltoknak neztam, (soh' se láttam en még olyan furcsa pinckeket) hol egy pár ködmönös atyafi boros poharakkal aldoztok a nap leáldoztának.

— Adj! Isten atyámnál! Erre visz e az ut Tabajdra?

— Erre. Hát mit keres kigylmed Tabajdon?

— Hát biz én hirdetni akarom, hogy az ur Jezus megszületett. Tabajdi legatus vagyok.

— No legatus uram, forduljunk be ide egy pohár borra. — S befurduljunk a pinckébe, talán három pohár borra is.

Es azután nem engedett tovább mennem az én atyámfia. Bementünk Vaalba, ott házához vitt, hol megbontatott az anyjukkal egy gorenadig érő ágyat s lefektetett. Pénz nem volt nálam; no bizony, egy szegény diáknál, a ki ezenfelül meg azon tőpreng, hogy ő most egy valóóság betyár hatalmába kerül s reggel majd négy darabra szeletelve kapja magát kinn az orsságuton.

Dehogy négyben, dehogy; ép erőben a egészégben költem el reggel az anyjuk által készített rántottát, és aztán kutyagoltam tovább megjutni érvel Tabajd felé. Jó tova volt még onnan, de hát mi volt az ut nekem — hajdanában.

S azonfölül körülöttem tavasz, bár telet mutatott a kalendarium s tavasz a lelkeben is . . . elég az hozzá, hogy jókedvvel érkeztem meg ünnepi főhadiszállásomra, hol meggyőzöttem a felől, hogy a magyarországiak nem mind betyárok, de viszont én is igyekszem meggyőzni őket, hogy az erdélyiek sem mind móczok. S a győzelem sikerült mindkét rézről, bőven lévén a győzre szükséges harci eszközök — tele kancsók.

S a győzelem eredménye mi lón? Tapasztalás annak, a mit jó Galheli fölfedezett, hogy t. i. a föld „epur si muove.”

VI.

5. Kápolnás-Nyék.

(Husvét 1873.)

Egy évre rá, hogy én nyéki legatus voltam, levittek beannúntek, theologiai dalárdát a Sárközi Kázmér temetésére. Azt kérdeztek ekkor tőlem, hogy nem én vagyok e az, a ki nyéki legatus korában akadémizással élt? — No már kérem, világosan látható ebből, hogy én nem sok nevezet dologról csinalhattam Nyéken, ha az akadémizálásról lettem ott híres ember.

No de nem is lehet; egész áldott ün-

a betevők és postatakarékpénztár közti közlésekre szolgálnak a betevőknek a közvetítő hivatalok által ingyen szolgáltatnak ki.

A magyar kir. postatakarékpénztár azon fölt, hogy az ország legtovább vidékén lakó vagy utazó egyéneknek is lehetővé teszi könnyű módon, még a delatúni órákban is csekély betéteket eszközölni, a sors csapásainak vagy egyéb viszontagságoknak alávett személyeknek azon előnyt is nyújtja, hogy betegségeik vagy öregségük napjaira filléreiből egy kis biztos tőkét gyűjtésnek magoknak, mely tőkéjük a törvény értelmében nem foglalható le, sem zár alá nem vehető.

A takarékos egyéneknek alkalmas nyújt lassacskán oly kis tőkét gyűjteni, melyért a postatakarékpénztár után, a nélkül, hogy a vételnél megkötésnek tenné ki magát, biztos értékpapirokat vásárolhatat magának jutalékmertesen; és ha a kellő biztos helyiséggel vagy a kezelésre, felügyeletre való idővel nem rendelkezik, a vásárolt értékpapirokat a takarékpénztárnál hagyhatja letétben, mely azt nemcsak minden díj nélkül megőrzi, hanem a sorsolás alá eső papírok huzására felügyel, — az esetleges nyereséményeket — az esedékes kamatszelveket lejáratok behajtja, a betevő javára írja, s azt erről külön értesíti, úgy, hogy a betevő letéteményezett értékpapirainak jövedelméről minden fáradság és költség nélkül rendelkezhetik, a betevő gyakorlati életben gyakran tapasztaljuk, hogy hiányos megőrzés, felelőtlenség vagy késő intézkedés által a tulajdonos lopás, elvesztés valamint a szelvények és nyeresémények elvételése által sok kár háramlik.

Ezenfelül ha a betevő könyvecskéjét elveszti vagy az tőle ellopottat volna, minden kártól könnyen meg lesz óva, mert ha a takarékpénztár ezen körülményről értesíti, ez azonnal intézkedik, hogy a könyvecskéire egy hivatalnál se törvények visszafizetés a 30 nap alatt a betevőnek új könyvecskéjét állít ki.

A szülők, munkandók, gyárosok a betéti könyvecskéket és postatakaréklelapokat kedvező ajándék tárgyakul használhatják fel gyermekeik, cselédjeik és munkásai számára, mert ezáltal nemcsak kellemes meglepetést szerezhetnek az illetőknek, hanem azok takarékoság iránt való hajlamát is kiváló módon fejleszthetik.

Az üzleti ügyekben, mulatságból vagy más célból utazó a lakó helyén e célra betett vagy lassacskán összegyűjtött tőkéjét az ország bármely részében is utazékok csekély fáradsággal a legközelebbi közvetítő

postahivatalnál könnyű szerrel veheti ismét ki.

A gazda vagy kereskedő a lakásától távol eső helyen, gabona áru eladásából vagy más követeléseiből befolyt összegeket könnyen fizetheti be, a veszedly nélkül magával hordott betéti könyvecskére; avagy fizetheti be más megbízottja által is, mert a második és további betétnél személyazonosság nem kívántatik s az bárki által eszközölhető, míg ellenben a visszafizetés csak a tulajdonos aláírása alapján történhet. Ugyanazok könnyen teljesíthetnek feltevéseket lakásoktól távol eső helyen 3 ik személy irányában egyszeri esetre vagy bizonytalan időre szóló meghatalmazásokkal.

Azon váratlanul meglepő fnyéres eredmények, melyet a postatakarékpénztárak mindentűt, a hol létesítettek elérték, bizonyítják képezik annak, hogy sok hiányt pótolnak és azon reményt táplálják bennünk, hogy Magyarországon lakóink alkalom nyújtatván filléreiből a legtovább vidékeken is könnyű szerrel biztos helyen meg takarítani, be fogják bizonyítani, miszerint alaptalan azon vád, mintha Magyarországon népeiben hiányoznának a takarékosági szelvények, hogy alig fog eltelni néhány év és a száraz számok adatai szem betűnőlen fogják bizonyítani miként hazánk, valamint sok más tere, úgy ezen az uton is művelt nyugoti államok nyomdokaiba lép.

Színház.

Szombat, január hó 30-án második bemutató előadásként Klárné „Az árendás zsidó” című 3 felvonású népszínműve került színpadra. A darab még csak nem rég adatott a népszínházban, ott sem aratva nagy sikert. A vidéki színházokban is csak közepes sikerrel tartja fenn magát. Gyenge koncepció, kezdetleges hibák, — mik arra vallanak, hogy az írónő nem nagy hivatással bír a népszínműírásra. Egy kissé tendenciózusnak is mondható a mese, a mennyiben hízeg a semitizmusnak, alattomban pedig egy konzervet az antisemitizmusnak is. — A története maga eléggé valószínű, de az írónő úgy lát, szik — tubuzóságából — sokat vét ellene, s szinte hihetetlennek tetszik, hogy olyan derék ember, mint az a Blum Dávid, olyan vásott szibedernek, a ki minden aron csak pénzt akar, s a ki olyan gyálasatos külsővel bír — oda akarná adni egyetlen, imádot Bertójt, s még 10000 frtot hozományul. Vagy tán azt hiszi a szerző, hogy különb legyen a semiták közül nem is találhatók Blum Dávid. Egyébként satyrának nem volt rosa

egy csuf zsidókölkyet odaállítani a szép Betti mellé, azzal akarva rámutatni a zsidóság maga gyengéjére, hogy nem az embert keresi, hanem a pénzt, még ha a lánya boldogsága forog is kockán. Hanem akkor Blum Dávid nek is más agyagból kellett volna gyúrvas lenni.

Az előadás eléggé gyenge volt. Egyedül a kis Szigetly Luja (Betti) nyújtott tizes dalaisal a kedves játékaival. Dezséry is jól alakította Blum Dávidot. A öbbs szereplőkről nincs mit mondandó. Igen közönséges színelészek, kikben nem sok hivatást főlődtünk föl eddig, — ha ugyan később nem sikerül valamit fölfedezn bennük, s mi annál inkább lehetőségek, mert szerzőkörüik sem alkalozott alakítási képességek bemutatására. A közönség ezen második előadást gyér számban nézte meg.

Vasárnap január 31-én harmadik bemutatott előadásték Jókai „Arany ember” a adatot zofott ház előtt. Jókai fantáziája tan el tudja bajolni a regényolvasó közönséget, feledtetve a psychologia legprimitivebb követelményeit is. A drama elől a psycho logia. A mi az „Arany ember”-bol teljességgel hiányzik. Hozzá a szakadozott, félrezt mese, mely 7 képbén sem ad valami összefüggő egészet — s kész az irodalmi képtelenség.

Csakhogy Jókai írta, s a kritika föl hajt előtte.

A szereplők közül kiemelhetjük Jeleny Jolánt (Athalia), Nagy Vilmat (Timea) Szepesyt (Timár) de legelső helyen bizonyára Berzesy Margitot (Noemi) szerepében.

A bemutató előadásokból i élve a jelen színtársulatot nem tartjuk eléggé alkalmasnak arra, hogy a zombori közönséget kielő githesse. Egy két jobb tagja van a társulatnak, de éppen csak egy két tag az, a kive meg lehetnének elegendő. Ez konstatajus. Nem eghetünk ugyan a bajon, mert ez a színtársulat Zomborban néhány hónap működni fog mindennek daczára. — Ezzel szemben nem zarkozunk el ama lehetőség elől sem, hogy szorgalom s ügyes végzés mellett néhány élvezetes előadást is fogunk rendezni hall gathatni.

Kedden f. hó 2-án bérlést kezdetűl a „Sabinus ok elrablása” jól ismert künő bo hózat adatott lélig telt ház előtt. Az előadás nem üt meg a kritika mértékét s vele fog lakozni komolyan nem lehet. Egeszen méltó volt hozzá az a zene, mely a helyb. 5 ik zenekar 5 szál tagja által eszekelettetett m nagy megbotrankozására a közönségnek. Persze a társulat jobb része Szabadkán van az oicheste rel. A mint megjósoltuk volt.

A „Bács-Bodrogh megyei Történelmi Társulat” f. hó 2-án rendez közgyűlést tartott Jókai-Schmuck Endre alispán magán lakosyalában. Jelen voltak a többi között Ivanyi István szabadkai tanár, Grossmied G. hor, Mihály János Cirfuzsi Ferencz stb. Az ülés nevezetűs momentumai közül kiemelhetjük, hogy a taggyűlés érdekében történt felszólalások folytán határozatba ment, mi szerint újra föl fognak hivatali a megyei tanitók s leköszök, hogy a nemes eszűnek propagandát csináljanak. Szóba került a megyei monographia kérdése is, melyre nézve egy harom tanu bizottság Cirfuzsi Ferencz, Ivanyi István s Szelecz Frigyes urak l küldetett ki, a mely a munka programját fogná meg alapítani. Annak idején pedig a megye fele fog hivatali a monographia megírása kérdése nek megadva tétele végzett. A történelmi társulat 10000 frtra teszi azt az összegel, melybe a monographia megírása kerülne, ide nem számítva sem a nyomdai sem a papirköltségeket, mely összeg s mű nagyságához s értékehez képest nem is nagy.

Felszólítás! Zombor szelence város részében a „feher galamb”-nál egy levegyelgy áruka létezik ugyan, de l. vélejezet ott többnyire nem kaphatni, és pedig azon egyszerű oknál fogva, mert a postahivatalban midőn levegyelgyekért az áruka tulajdonos fordul számtalanszor egyszerűen azzal utasítják el, hogy: most más dolgom van. — Kérjük a főnök urat, miszerint ezen ca'amtást beszűntetni sziveskedjék.

Hymen. Dr. Fat Samu b. csabai ügyvéd, a „Bekesmegyei Közlöny” szerkesztője e hó 14-én hozza esküjővet tartani Friedmann Sz. dionia k. a-nyal, Friedmann Imre szabadkai földirtokos bajor és kedves leányával, Szabadkán. Gratulálunk!

A helybeli penzügyi hivatalnokoknak e hó 1-én megartott táncgyűlömlommal egybe kötött társas veszerájá lényesen sikerűl. A táncz kiválóan kivirágított tartott.

Öngyilkosság. Hrub Gula, Szilágyi Mór ügyvéd unak iróka, f. hó 3-án a reggel órákban az onlétte magát. A szerencsétlen fiatal ember e tettének oka eddigelő ismeretlen.

A zombori izr. iskolaszék leköszönés folytat f. hó 2-án ujja alakult. Iskolaszéki tagokká a közgyűl. összes választók Dr. Sági Samu, Dr. Patay Armin, Dr. Bruck Armin és Uj. Goldfahu Sándor ura választották meg, az iskola részéről Pollák Samu tanító, mint jegyző, s a megválasztott katakálha Weisz Vilmos hivatalból tagja az iskolaszéknek. A választás után a képviselő-testület ajtette meg a választást az iskolaszék elnökre nevezve, melynek folytán Dr. Gröner Samu közül kiáltással választott meg. A zombori izr. iskolaszék ennek folytán oly elemekből áll, mely méltán válik diszere a hitközségnek, s mely hivatást már most minden irányban teljesíteni képes lesz. A jelen iskolaszék működését figyelemmel kíséroi immáron csak kellemes kötelességünk.

sepen szakadt az eső; megnyilatkoznak úgy az egék csatorná, hogy a templomot kivéve, a ki se tehettem lábamat a rektori lakból, a mi különben nem nagyon bántam, lévén a rektornak igen szép lánya.

Persze a legatosoknak az a szép kötelességök, hogy szívők azonnal lobbot vessen s aztán irjanak a kisasszonyok emlékkönyvébe.

Szép kötelességemet én is töltve, lángoltam és irtam ékép:

„Nem voltam hó szereimet
Sirig tartót, végtelen!
S ajkamon szerelmi ásiog,
Édes csókok nem pihent,
Csak szemekből olvásának.

Szép szeméid lányka, nekem
Nagy titkok árultak el,
S hogy az én szememben is volt
Számodra egy titkos jel,
Szívem árulta azt el.

Nem jó vers biz ez, de arra elég jó volt, hogy érette, vagy daczára a versnek két napig szeressük egymást.

VII.

6. Monor. (Pünköt 1873.)

Ur Isten, hád erről mi érdeket mond jak el én? Város, de unalmas; híres, de anyagyalisáló intézeteiről; jó legatión, de terhes, a mennyiben jó nagy zacskót kell varratnia a legatusnak az összekoedélendő —

krajczárok számára; bort sokat muszáj benne inni, de bicikanlyító az a bor.

Brr! Ne tovább róla; inkább megigérem, hogy a következő legatiónról beszélék hosszasan.

VIII.

7. Bölske-Madocsa.

(Karácsón 1873.)

Kényelmes karszékben ülve, jó meleg szobában is kényelmetlenül érzem magamat és fázom, ha a bölske madocsa legatiónra gondolok.

Elég keserves dolgok vannak megírva a Jeremiás siralmaiban, hanem a milyenk itt lesznek megírva . . . ab, Jeremiás unak még csak fogalma sincs az igazi keservekről. Beteg voltam, mikor neki indultam Pestről a hosszu téli unak, de elszánt és egy dolog fölül teljesen meggyőződve, hogy t. i. én ebbe a legatiónba okvetlenül be fogok veszni; csak a mikéintről nem voltam tisztában; mert az uton vagy lázas betegségem föl meg; természetesen keresztény hálállal kimulni, vagy megfagyok gyaloglás, köborlás közben és még ez is keresztényi hálás; vagy pedig a farkasok esznek meg, a mi tölök bizonyára nem lett volna keresztényi cselekedet.

Harom darab legatust pakolt fel a fuvaros egy irtalmatlan kordára, a soltit, du navecseit és engem.

Ugy határozottuk el, hogy a hol az ut letér Aporka felé, ott elbocsátjuk a maga további egyenes utjára a fuvarost, mi meg bogyalogolunk Aporskára, hol egyik társunk nek ismerős lévén az ottani rektor — házánál majd meghálunk.

Számításunk azonban nem a legjobban ütött ki. Ugy 11 óra felé éjjel érkezünk ugyanis Aporskára, hol falubozsant ugyancsak megvonitatnak minden „ugaszt.” No de csak hogy helyben vagyunk. Most már csak el a rektori lakhoz. Mely esend és sötéttség a háznál. Elszedünk zörgetni az ablakon.

— Ki az? zűdul ki a szobából valam, borid háng.

— Legatusok! Eresszen be rektor ur! Mar hogy aztán ez a válasz nagyon sürgető volt e, vagy p dig a rector ur zsványokat gyantotte bennünk, vagy mi, elég az képen, — hogy üdvözölt bennünket ilyenén közze.

— Majd adók én nektek legatust; ba el nem takarodtok, mindjárt kigyujtok az ablakon. Pusztuljatok!

No itt nem szivesen látnak. Gyér k tovább — nem is egy házzal, hanem egy falval, mert itt még es k egy csárdá sines hol magunkat meghűzhatnók. Menjünk, kirjuk még Leczházáig.

En — betegem — már csak úgy von zoltam magamat társaim után, de erőt adott

a vágy, hogy valam fedél állt meghuzhassam magamat. Azonban ugyancsak elmúlt már éjjel, mikor Leczházára bevonultunk. No már most csak a fogadóba. Az ám! Ha be lehetne jutni. Kis kapu, nagy kapu alaposan becsukva, Dörömbölünk, — verjük a kaput — hiába.

Legatusi zsemilitásunk azonban segélylönkre jöven, egymást ásegítjük a kapu tetéjen s belül kezdünk zörgetni; de mintha csak valami elhatkozott várkastélyban volnánk — „nincs semmi nesz, nincs semmi zaj, nyugodt az éjgánagy.” Végre, mert a sötét ben tajekezni sem tuduk magunkat, nem tebettünk okosabbat, mint hogy végig fekdűlünk a jó szelős tornáczon — egymás sobjába. De alig hogy elszenderedünk ott, fölbreszt egy kocsis-féle ember, hogy hát mit keresünk mi itt? kik vagyunk? s mért alkozunk a tornáczon? — Elpanaszolván sorunkat, megszánt a jó ember minket s behívott az iszálóba aludni; ott legalább meleg van. Mi aztán végignyultunk az istállóban egy-egy jászolban, és én mondatom, hogy jobb izút soha sem aludtam talán, mint a Megváltó bölsőjében. Az ám ni, hisz a Jézus is jászolba fekteték édesanyja, hád aztán nekünk, az ő szolgáinak, hogy derogána az az ágy!

(Folyt. köv.)

Meghívó. A zombori kaszinó egyleti dalárának 1886. évi február hó 8-án d. u. 3 órákor tartandó rendez közgyűlésre van szerencsém a dalárda műsúdi tagjait tiszteltetjesen meghívni. Tártyosokról: 1. Előnk jelentése a múlt évi működésről. 2. A számvizsgáló bizottság jelentése. 3. Az évi költ. segélyes megállapítása. 4. Új tisztviselők, választmányi tagok és számvizsgáló bizottság választása. Zomborban, 1886. évi január hó 30-án. Pribil Ernő, a dalárda elnöke.

M. kir. állomány-sutak. Gombos és Erdő között a komppözközések f. hó 2-én kezdve a gyors és teher forgalomra teljes, a személyi forgalomra csak a nappali 803 és 804 számú vonatokkal nyitottak meg; utóbbi korlátozás még néhány napig tart.

Kuczurán a sarlach nagyban grassál e miatt az iskolákat egyidőre bezárják.

Szabadkán Jámber Pál tiszteletere n. hó 25-én baratai és volt tanítványai színházi díszelőadás és közcavórát rendeztek. A színházban az ünnepeltnek „Törvénytelen vé” című műve került színpadra, ezután a városi nagyteremben 130 terítékű közvacsora volt, melyen a város legintelligenssebb elemei képviselve voltak. Toaszokban ez ünnepély sem szűkölködött. — Eljen!

Baján Weidinger Salamon 600 irto gyűjtőt a szegények tűzi fával és élelmi szerrekléi való ellátására.

A kulai ovoda egylet a kaszinó helyiségében 1886. évi február hó 6-án szombatn zártkörű táncvizsgálommal egybekötött tom bolajékokat rendez.

A szerb sebesültek részére a következők járultak hozzá szives adakozásukkal: Mártonfi Károly 5 frt, id. Uvits N. 5, G. J. csinosvics Amalia 3, Dr. Popovits Istvan 2, Jeditimovics Lyuba 1, Barjektar Miklós 1, Walter Nándor 1, Milasevics Sándor 1, Pervisz Sándor 1, Maximovics Szilárd 3, Uvits Mladen 1, Stojkovics Jelka 1, Konyovics Istvan 1, Jovicics Janos 1, Csorad 2, Zsuljevics Dóme 1, Auer Ferencz 4, Dr. Spitzer Mór 5, Popovics Theresia 1, Budai József 2, Šeke József 1, Putnik Rezső 1, Momirovics Janos 1, Tunner Nándor 1, Athanackovic-Sofie Elise 2, Momirovics Piaton 1, Ilicic-Sava 50 kr., Kolarics Sándor 2 frt, Antic-József 3, Brkics Mileva 50 kr., Rottler S. 50, Holláder József 1 frt, Goldahn Sándor 1, Lustig Jakab 50 kr., Gösl Karoly 60, Csibás Béla 1 frt, Ambrozovics Emília 1, Roheim Sándor 2, Dr. Roheim Lipót 1, Roheim Károly 3, Gartner Ferencz és nej-2, Ferencavics Demeter 1, Kukic-ovics Miklos 2 frt. Összesen 71.60, multi gyűrés 645.75 főösszeg 717.35 kr.

Az „ujvidéki dalárda” szombatn, február 6-án tánczval egybekötött dalestelt rendez.

Vettük a következő gyászjelentést: Falcione Gusztav és neje született Zanyi Teréz saját, úgy gyermekeik Árpád és László, valamint számos rokonai nevében fájdalomtól megtört szívvel tudadjak, forrón szeretettel leányuk, illetve nővérük Falcione Saroltának hosszas szenvedés után életének 12. évében folyó évi január hó 30-ik napján reggeli 7 órákor bekövetkezett gyász elhunytát. A boldogult hült tetemei folyó évi január hó 31-ik napján délután fél négy órákor a helyben sz. Lókusz sírkertben helyeztetek el; lelke üdvéret a szent mise folyó évi február hó 1-én reggeli 9 órákor a rom. kath. plébánia templomban mutatottott be az Urnak. Békébe lebegjen hamvai felett!

Tilos a kóppóval való vadászás a kincstári erdőkben a földmívelési miniszter legújabb rendelete szerint; a rendelet csak az alkalmazott tiszteknek szól.

A legelőszántás ügye Adán a napokban 40 vagyonosabb közbirtokos által komoly tárgyalás alá vetettet s elhatározatotott, hogy azt a módzatok megállapítása mellett a fel fogadott ügyvéd által minél előbb keresztül viszik.

Uj lap. Dr. Sziklai Soma szabadkai ügyvéd, ügyes tőlu fiatalja, a mint haljkafé év márczius havában „Szabadkai Hirlap” című slatt egy új lapot szándékozik indítani.

Vettük a következő meghívót: A bajai izrael. nőegylet f. é. február hó 6-án a „Bárány” szalloda termében táncvizsgálommal egybekötött műkedvelői előadást rendez. Belepti díj személyenként előre váltva 1 frt, a pénzáránál 1 frt 20kr. Szinre kerül: A hákírlyón. Vígjáték 1 felvonásban, Iria Barcik Árpád. Ezt köve: 1. a nyelvian. Vígjáték 1 felvonásban. Kezdeté 7 s fél órákor. Előadás után táncvizáalom.

A m. kir. belügyminiszter rendeletét bocájtotti ki a törvényhatóságokhoz, mely szerint a hatóságok a területükön lakó egyének névvaltoztatását az anyvokönyvekbe vezessek be s ha valamely konkrét esetben észrevételeik volnának, azokról neki jelentést tegyenek.

Az ujvidéki áll. ipar- és kereskedelmi iskola tanarika, ezúfú intézet „Segélyalapja” javára f. é. február 20-án sravalat, ének és zene előadásokból álló s tánczval egybekötött hangversenyt rendez az „Erzsébet”-nél.

A szabadkai katonaszabadtókra szemet vetett a kormány, s legutóbb mintegy 38 leányt rendelt fel Budapestre felülvizálatot végezt. Az ujonczjelöltek e hó 27-én utaztak a fővárosba.

Viszavont sajtóper. Keller J. a Neusztzer Zeitung szerkesztője a közte s az ujvidéki elemi isk. tanítók közt fennállót felreértések kölcsönös felderítése után, visszavonta az ellenök indított sajtóperi keresetet.

Végítárgyalás. E hó 12-én lez a szabadkai kir. törvényszék előtt végítárgyalása s Kovács Bruno topolyai lakos büntényének, ki mult év vége felé Farkas Géza topolyai se gédjegyzőt a jegyzői irodában orvul megbecskázta.

Bajmonk f. hó 26-án Kanizsai Mihály 16 éves asztalos ius folakoztotta magát. Tetéének oka eddigéig ismeretlen. Ugyanott f. hó 27-én esti 9 órákor Koletics közszéki csendőri Freydringer Ignác nevű csendőrtársát véltlenül melbe lötte; a sebesült másnap esti 7 órákor meg is halt.

Halálozás. Bajan Praszer Józsefné szül. Udvary Krisztina életének 74 ik évében elhunyt.

A szabadkai zombori szintáruulat f. hó 1-én Szabadkán a színház helyiségében sok botokás jelenetekkel egybekötött álarcos balt rendezett.

Szinügyi mozgalom. Zentán a fiatalág körében mozgalom indult meg, melynek célja egy, a szinügyet gyanulított egyesület megalkatása. A mozgalom él re, Roth Nándor kir. járásbíró állott.

Batyubál. A kulai batyubál szépen sikerült, csak hogy kevés tánczos volt. Az örszgyűlt társaság különben eléggé elegánsnak mondható.

Zsupanszky Pál büntényével e hó 1-én a kir. tábla III. büntetőtanácsa Sarkányi József elnöklet alatt foglalkozott. Szentimrey Jenő előadó a következőkben ismerteti a tényállást: 1881. ápril 23-án Benkó Kálmán a magyar földhitelintézet nevében a nagy kikindai kir. törvényszéknél bünvádi feljelentést tett Zsupanszky Pál zombori ügyvéd ellen casals és okmányhamisítás miatt, előadván, hogy hamis okmányok segítségével Stankov Persida, Stankov Milos és Stankov Ax-nia nevében ingatlanokra 25,000 frtot vett fel. Később azonban kitűnt, hogy az intézet csalásnak esett áldozatul, mert Jozefvann, hol állítólag Stankov Ax-otának laknia kellett, oly ingavál jószág nem létezett, melyről az intézethez besadott iratok említett tesznek. Ugyancsak Benkó Kálmán 1881. május 2-án egy másik feljelentést tett Zsupanszky ellen Nagy-Kikindán, panasolván, hogy Milics Sándor bocsári lakos és földbíró tokos nevében 1880. augusztus havában Zupanszky a bocsári földbírókra 68,000 frtot vett fel. Természetesen ezen kölcsönfelvétel is hamis okiratokat használt. Kitűnt később, hogy Bocsár községében az iratokban említett földbitok nem létezik. A nagy-kikindai királyi törvényszék ezen feljelentésekre az előnyomozati vizálatot elrendelte 1885. évi május 21-én, a nagy-kikindai kir. ügyész,

az ez ügyben kiküldött vizáglóbiróhoz egy beadványt intéz, melyben elmondja, hogy a fővárosi hírlapokból értesült Zsupanszky Pálnak Bécében történt elogatásáról, csalás-kisérlet miatt. Ugyanis az osztrák földhitelintézetből Bibics István név alatt hamis okmányok segítségével egy 120,000 frtos kölcsönt akart felvenni, de tetten éretvén, elfogatott. Indítványozza, hogy a vizáglóbiró keresse meg a bécsi rendőrséget, Zupanszky kihallgatására vonatkozólag, továbbá, hogy Zupanszky vagyonára a fenytő zár elrendelések. Ezen ügyész indítványhoz képest, Zupanszky kihallgatására Béc-be utazott Polonyi Géza ív. ügyvéd és Mattyasovszky Gyulak Stankov Axentát, Kálovcics Antal, Bede József és Steingaszner Sándor pedig Milics-Sándort ismerték fel benne. A nagy-kikindai törvényszék az ügyész indítvány alapján, meghozta a biztosítási végrehajtást elrendelő végzést. E közben Zupanszky Bécében családi kisérlet miatt 4 évi súlyos börtönrre ítéltetett. Az igazságügyminiszterium 1885. augusztus-havában, a budapesti kir. törvényszéket de legalább ezen ügyben való eljárására. A budapesti kir. ügyészség indítványozta ennek következtében, hogy Zupanszky több rendbeli casals és magán okirat hamisítás miatt való alá helyeztetésék és egyszersmú, — hogy a bécsi cs. kir. törvényszék kerestessék meg, hogy az ügy letárgyalása végett Zupanszkyt adja ki. A nagy-kikindai kir. törvényszék által, a biztosítási végrehajtást illető végzéseék ellen, a Zupanszky részere hivatalból kirendelt ügygondnok Szordán György, továbbá Zsupanszkykné szül. Popovics Helen felelbezték. A kir. tábla azonban a nehezelt végzéseket indokaiknál fogva helybenhagyta.

Garai levelezőnk írja: A garai kaszinó n. hó 27-én tartta meg bajját. A táncz reggeli 6 óraig tartott, folytonos jövedék mellett. Jelen volt a község valamint a vidékről az intelligensböz közönség szine java. Casinóknál alig hogy 1 éve fennall, maris 100 helybei és 26 vidéki tuzog számlál, és mindet de rék jegyzőknél bázog tevékenységének köszönhetjük, ki casinóknak a község legelvezetéséből társalkodó helyevé tette.

FARSANG.

A „Népkör” bajján.
(Tartatott 1886. febr. 1-én, a „Népkör” bérhelyiségében, az Arany országnál vendéglőben.)

Pár hosszú év után elhatározta végre a Népkör, hogy az eddig évenként megtartatni szokott baquette helyett bált fog rendezni. S midőn ezt tette, helyesen is cselekedett. Módot nyújtott ez által nemcsak a kor idős tagjainak egy estét kellemes együttletben töltöni el, hanem az ifjuságnak is egy hosszú éjlet (és mégis mily rövid volt!) végig tánczolni.

És végig is tánczolta az éjlet a szó szoros értelmében, mert csak a derengéssel képes szétosztatni a fesztelenül szorakodó vidám társaságot. De még akkor is mily nehezére esett eltávozni onnan. Hja a jóbul is megárt a sok, mondja a közmondás. Reggel tájt már a „vortánzer” lábait szibadtak, az ő szeméit is valami kinos teher nyomja s kényserít a lecsukódásra, az ő feje is lankadtan csing le a keblére. Mit szólnának a többi közönséges „halandó-k”? A pihenés képe mindinkább csábítóan mosolyog s a csábnak már alig albit tudunk ellentállani.

De ni! . . . Most veszem csak észre, hogy végén vagyok már a bál leírásának, pedig a kezdetéről még semmit sem szóltam. Kezdjük csak újra; még pedig ott, a hol megkezdődött a mulatság. Az az, hogy . . . mégsem, mert én az első tánczról, az első eszárdásról eltekintem s azt nemhogy (legnagyobb sajnálatomra) nem tánczoltattam, hanem még csak nem is láthattam, hogy kik és hogyan járták azt.

A második táncz keringő volt. Épen rákezdte Herczegberger Károly, mikor beleléptem a nagy terembe. Körülnéztem és — képelek — hogy meg voltam lepve az első pillanatra!

Eddig még fogalmam sem volt egy népköri bálról azon egyszerű oknál fogva, mert még sose vettem olyanban részt. Egy Népköri bálát úgy képeletem ártatlan fokkal, hogy ott csak a „felséges” nép van jelen, a nép, melyhez számított bűzünk én is magamat, a nép az ő egyszerű, mégis legkedvesebb erkölcsével, vendégzeretével, fesztelenűgével.

Mennyire elesodálkörtam azonban, midőn városunk előlékelőit minden kaszt a társadalmi állás képviselőit ott láttam. Ott volt, — a kiket a nép magának nevez a legutóbbi idők pártalakulási óta, a kikkel együtt látjuk a népet alkotmányos jogainak gyakorlása közben, Szemző István, Szemző Gyula s még számosan egy a tanári mint az ügyvédi körből. Ott volt még maga Sándor Béla főispán is és sokan, nagyon sokan azokn kívül, a kik bis a néphöz olyan közel sincsenek, mint Makó Jeruzsálemhez.

Elmulasztatlan kötelességemnek tekintettem most szomlét tartani a szépek felett. Ismét meglepetés ért, csakhogy ez alkalommal már nem valami kellemes, mert nem igen szép számmal voltak ám képviselve. Könnyen számlálhattam meg őket akár az ujjaimon is. Kevesen voltak, de azért kárpótóva éreztem magam, mert csupa adta deli szép lánykaja Zombor városának együtt volt.

Ime itt adom a leányok alfabeticus névsorát: Andráská Etelka, Antonovics Teréz, Báltis Nina, Berlekovits Nina, Caspánda Jozefa, Dörner Amália, Frank Czipza, Gordos Mariska, Kiss Mina, Merstetter növérek, Popini Róza, Stebler növérek és Takó Mariska. De a menyecskek is kitétek magukért. Úgy tánczoltak, mint akármelyik hajadon (pelda rá az én kedves sógornóm) és csak így tánczoltatta a négyeseket 30 pár.

Táncz táncz után következett, az idő röplött és elkövetkezett a szünóra is. Kipihentük magunkat és mentünk le a „pokol” mélyesége fenekére. No de ez aztán szép „pokol” volt! Mondta is Ede barátom, hogy ha ilyen az a túlvilági „pokol” is, úgy ő szeretne mindjárt meghalni. Terített asztalok mellett szorongva ültek egymás mellett a tánczban kifáradt ifjak és a táncz néző sebe belefáradt mamák meg papák. Minden hely el volt foglalva, hiába bolyongtam szertalót asztalhoz mint valamely száműzött, nézni vajjon van e valahol számomra is hely. Pedig két szobában is volt terítve, de mihaszna, ha minden zúg el volt foglalva.

Eppen gondolkodom, hogy mitévő legyek, midőn egy csengő hang tüi meg fületem.

— Tudom, mit keres, Píkates ur; jöjjön, teremtek én önnek helyet.

A hang hallatára megfordulok s a mellettem levő asztalnál egy csinos kis bogárazemű lánykát látok, ki székét odébb húzza, hogy nekem is jutasson helyet.

En meg természetesen örültem az éppen nem várt szerencsének s elfoglaltam a mások által annyira megirgylt helyet.

Igy hát biztosítva volt számomra a szünóra kellemessége is. Végre az is elmúlt s az ifjak ismét Terpsychore oltárához mentek. Károly rágyújtott a talpalávalóra s húzta, húzta két teljes órán át. Gyönyörűség volt nézni hogy jártak, anélkül hogy kifáradnának, de még nagyobb gyönyörűség volt járnai azt.

Tóni uram, olyan nagy tüzzel járta, hogy majd kiragta a ház oldalát. Vigyáztam is, hogy a tyúkszememre ne gázoljon, mert ugyancsak dobogott. Alig gondoltam erre, mikor egyik mellettem tánczolóknak lábára lépett.

— Azt a töltött káposzta falásától megpörtösödött kilencvenkilenc esztendő naplopó öregapádnak tizenhárompróbas tyúkszemtaposó unokája te. . . . Tör ki indulatosan a tánczos, de a Tóni rózsás kedvét elrontani nem akarván, kis vártatva rá megingt odaszól, hogy csak csinálja tovább,

nincsen semmi baj. És Tóni csinálta, nem kevésbé jókedvvel, mint az előbb.

Míg benn az ifjak az „ideálé” szemében elmerengve faragták a csárdást, addig Andria künn a büfétben meg vagy hat vidám ember társaságában emelgette poharat és mondta, hogy „éljen a népkör, a polgárság, barátság” stb. stb. Egész reggelig csak úgy zörög a toasztokat, akár szódás üveg a vizet.

Igy telt el az egész éjszaka. Késétségkivül dícsőrettel kell adoznunk a rendezősnek; megtettek ok minden tőlük telhető, hogy az est élvezetes legyen a farsádságukat valóban szép siker is koronázta.

És végül én is azt mondok Andria barátommal, hogy Isten éltesse derék Népkörtünk a annak buzgó vezetőit!

Pikrates.

A mi Elefántunk

— Kulai báludatosa. —

Nehogy pedigen az érdemes olvasó valami menagériát gondoljon magának, melyből itt egy elefánt bemutatása képezi a bevezető tárgyat; vagy pedig egy siami fehér elefántot, melyet istentennek, kimonód ha marosan, hogy a mi elefántunk egy — szál

loda t. i. ha sok vendég száll oda. De hogy f. hó 30 an este sok vendég szállt oda, az több mint bizonyos, lévén az „Elefánt” beiseje az első farsangi polgárbálnak látogatott színhelye.

Hát hogyan is történt a dolog? Hát bizony úgy történt — könyörgöm assan a dolog, hogy már körülbelül 8 nappal előbb kaptunk egy meghívót az „Elefánt” ban megtartandó polg. bálra. Hát bizony úgy gondoltunk, hogy jobb lesz otthon maradni, hisz’ lesz még módunk benne — hosszabb a nap a kőbáznál; de a farsang az idén még a „nap”-nál is hosszabb ám: — ki is győzi végig robotolni?!

Megjött a szombat! Már csak megnézem — gondolám magamban, mi hír a nagy világban és utnak indultam. Hát nem botlottam egy lányos házba? Bizony oda! (no persze, mert magam is úgy akartam.) Kópogok. — Szabad! — Nem szabad, jaj-jaj! — Epen „toiletlet” csináltak.

Hát — no most már csak megvárjuk a végét — gondolám magamban, ha ott nem leszünk, legalább lássunk egy „képviselőt”. Jó fél óráig vártam — megnyílt az ajtó — hát uramfi, alig hogy szőhöz birtam jutni: 3 szép lány egyik szébből öltözve,

mint a másik (azaz pardon! mindegyik legszébb!) várják a 4 ik megérkezését. Mégis csak kár, hogy ilyen boeskorosan indultam — gondolám magamban — lám ha gavallér lennék mindig, most velük tarthatnék! „Hát vannak e már a bálban? kérdék egyszerre.

„Engedelmet kérek; én nem onnét jövök és nem is oda megyek.”
Micsoda? Nem megy el?

„Azaz, hogy igen is, kérem, nem! No mert hát látják, kérem, ilyen boeskorosan! — Mert hát, kérem, nem is oda indultam. „No ez aztán derék fiatal ember!” „Szép fiatal ember, a kállya mellé” egyszerre. „Tudom már nem lesz ott az idejéig!”

Hát már melyeknek feleltek most? — Kívágtam magam, isten ueste! Megígérttem velük, hogy ha nem koszaruznak meg, akkor velük tartok.

Igy történt aztán, hogy én is oda kerültem a Jerko utcája alá; de jártuk is nál isten igazában. Nem hiszem, hogy Carneval herczeg ötszörösen hibázt nem ért el, midőn e szép, festelen és kedélyes társaságot a természetes jó kedv öblében egyesülve látta. Tanuk rá a következők. Walach Vilma k. a. Kahn Lujza k. a. Pollák Anna k. a. Jejes Mariska k. a. Steinbach Giza k. a.

Rockenstein Julesa k. a. Vitz k. a. Reiner Vilmosné, Oblath Károlyné, új. Treibstern, Bilonsoné, Kramerer, Gyenesné, Hrabine asszonyok A fatalság becsülettel megfelelt feleletének és a mi fő — több táncos volt, mint táncosnő. Ritka eset, de megtörtént. Szombatot meg az ovoda javára (már az idén másodszor) a kaszinóban tombolva összekötött táncmulatság rendeztetik; szép nek ígérjük, hanem — no majd kiutóddik. Most még csak annyit, hogy az Isten éltesse a mi elefántunkat — a jövő farsangig, a mikor persze majd megint elől kezdjük.

MORE PATRIOT.

Felelős szerkesztő és kiadó-laptulajdonos:
Dr. MOLNÁR GYULA.

Nyilttér.*)

Fekete satin mervouille (egész se-lyem) 1 frt 15 krtól méterenként egész 6 frt 45 krig (különböz. minőségben) szét-kül egész ruhákban s egész darabokban vám mentesen házhoz szállítva **Henneberg G. se-lyemgyár-aktára** (es. és lír. udv. levélt.) Zürich Minták postordallatt. Szállék 10 krral bérmentesíthető. 9-1

*) E rovat alatt közölték nem vállal felelősséget a Szerk.

5276.
tk. 1885.

Arverési hirdetmény.

A zombori kir. törvénzk, mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy Joszits Nedelkó végrehajtásának Rakits Veszelkó végrehajtást szándékozik elleni 140 frt töké-követelés és járuléai iránti végrehajtási ügyében a zombori kir. törvényszék terüle-tén levő Zomborban fekvő a zombori 3761. sz.útkyben A/ felvett fekvőességéből Rakits Veszelkó megjelölt 1 sor 15021. hr. 2 hold 284¹/₂ ölyni föld felére 195 frt becser-tekben 2. sor 15031. hr. 2 hold 1273¹/₂ ölyni föld felére 222 frt becser-tekben 3. sor 15033. hr. 1014¹/₂ ölyni föld felére 57 frt becser-tekben 4. sor 15139 — 15141 — 15143 hr. 1 hold 1396. öly föld felére 167 frt becser-tekben 5. sor 15189 — 15195 hr. sz. a. felvett szállás felháza és ahhoz tartozó 1 hold 257¹/₂ ölyni föld felére vagyis az egésznek felére 295 frt becser-tekben, végre a 6 sor 15034. hr. 1 hold 420¹/₂ öly föld felére 111 frt becser-tekben, továbbá a zombori 3784. sz.útkyben A/ 1. sor sz. a. felvett fekvőességéből Rakits Veszelkó megjelölt 15133 hr. 2 hold 964 ölyni föld felére 464 frt becser-tekben, ezen-nel megállapított kikéltást árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi április hó 12. napján d. e. 9 óra-kor a királyi telekhatóságnál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikéltá-tási árban aól is eladati fognak.

Arverezni szándékozik az ingatlanok az ingatlanok becserének 10¹/₂ at vagyis kész-pénzben, vagy az 1881. LX. tcz. 42. § ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1 én 3333. sz. által kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. § ában ki-jelölt övadékképes értékpapirban a kikéltőt keachez letenni, avagy az 1881. LX. tcz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bi-róságnak előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni. Zomborban, 1885. november hó 12. A zombori kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.

Haljátok és csodáljátok!

12500 darab
női átvető-kendők

teljesen komplet a legnagyobb nők számára is minden kigondolat divatszabzonban szürke, barna, fekete, veres, kék, fehér, schottis, török stb. a helyiség változtatása miatt csak 1 forintért darabonként utánvét mellett szétküldve az

„Exporthaus zur Austria”
Által Bess, Ober-Döbling, Marien-gasse 31. 1-2

Singerstrasse 15. PSERHOFER J.-fele BÉCSBEN

„gold. Reichsapfel”
Vértisztító labdacsek ezelőtt egyetemes labdacsek neve alatt; ez utóbbi nevet joggal megérdemlik, mivel csakugyan aliz többet betegség, melyben a labdacsek előadás hatásukat szerzeszen be nem bizonyítottak volna. A legmakacsabb esetekben, melyekben minden egyéb szer sikertelenül alkalmaztatott, ilyen labdacsek számtalanszor és a legrovidebb idő alatt teljes gyógyulást eredményeztek. — 1 doboz 15 labdacsek 21 kr., 1 tükeros dobozozott 1 frt 5 kr., bérmentes utánvét mellet- megküldessék 1 frt 10 kr. Egy tükeros dobozozott nem küldték szét.

Szamtalan level érkezett, melyekről látat mondának a labdacsekot, melyeknek a legkülönfélébb és legsúlyosabb betegségekből megszökők helyreállítását köszönik. A ki-csak egyszer kísérletet tett velük, tovább kijöje.

Szamtalan köszönő-iratok közül ide mellékelve közlünk néhányat.
Leopold, 1883. május 15.
Mélyen tisztelt ur! Az ön labdacsek-ot-dát mirenek, nem olyanok, mint más effle-szerék, ezek valóban majdnem minden gyó-gyítanak.
A husvétkor megrendelt labdacsekot több-nyire barátom és ismerőseimnek szentelték, el-cs mindnyegüknek használtak, szint meg-a-sal kör személyek a legkülönbözőb fajok-nál és csodálják, haem is a teljes egészé-ek, de legalább jó javulást tapasztalás és toább is használni akarják. — Megkértem tehát ön, hogy újabb 5 tükeros küldjön. — Fogadj, tehát toább és mindenképp, kiknek sz-resegyik vett labdacsek által egészségük visszanyerji, legteljesebb öszonotunkat.

DEUTINGER MARTON.
Bécs-Szt.-György, 1882. febr. 16.
Tisztelt uram! Nem győzök elgondolni legheusebb köszönetemet az ön labdacsek-nalatt kijelent, mi megköszöbök ön — istenek-hisz — ki már ezek óta sok betegséget gyógyított, az ön vertisztító labdacsek és hisz-lár meg most is egyidőig be kell vetnem, egészege annyira helyre állt, hogy újra ero-

Fayybalzsam PSERHOFER J.-től évek óta legbiztosabb szernek van elis merve mindennemű fagybajok és jádult sebek stb. ellen. 1 tégely 40 kr.
Fejbalzsam, biztos szer fejbajok ellen. 1 tégely 40 kr.
Elet-esszencia (prágai cseppek, svéd cseppek), megromlott gyomor, rossz emésztés, mindennemű altesti bajok ellen kitűnő háziszer. 1 üveg 20 kr.
Spitzweigerich nedv, általában ismert kitűnő háziszer katarchus rekedtség, köhögés stb. ellen. 1 üveg 50 kr.
Amerikai köszvény-kenőcs gyorsan és biztosan hat, kétségtelenül legjobb szer minden köszvényes és csuszós baj, nevezetesen hátgerinczobja, tag-szárgatás, göres ideges fogtájás, fej-fájás, fülzúgogatás stb. ellen. 1 frt 20.

Hasonló gyógyszerek minden nemiől készíthetnek vannak. Továbbá még ezen gyógyszerkülön-létegecséknek vannak készletben:

- Alpifüvi Liqueur Bernhard A. V.-től. 1 üveg 2 frt 60 kr., fél üveg 1 frt 40
 - Szem-esszencia dr. Romenshausen-től. 1 üveg 2 frt 50, fél üveg 1 frt 50
 - Dr. Hufeland szemóhánya. 1 doboz 60 kr.
 - Köszvényfluid Kwizdától. 1 üveg 1 frt
 - Restitutionsfluid lovaknak. 1 üveg 1 frt 40
 - Körneburgy marhapor. 1 csom. 45 kr
 - Sosburszesz. 1 üveg 60 kr.
- stb efflele a valamennyi raktárban nem csak és legutányabbban beszereszethető. 12-10
- Postai küldemény 5 frton alul megrendelésnél csakis az összeg előleges beküldése mellett, nagyobb összegeknél utánvétellel is eszközölhetnek.

gyógyszeriár
NOVÁK LAJOS, főke-tész.
Bécs, 1881. február 20.
Tükéntes ur! Klöre becsitása azt, mi-szerint valószínűleg valamennyi gyógyszer-hatóság fogja bír, azon hisz fogja becsitá-má, ily eszlemlésben több mint egydög-nyen gyorsan véget velett, darára valamennyi-nyuvenyett egyenes szer iránti bizalmat-megszakomak, éhátraözött magamat az ön vertisztító labdacsekhoz fnyomdani, hogy ezen szer jó hatást gyakoroljon a gasztronómiam-ig idő óta tartott aranyeres bántalmam. Egyáltalában nem restellem csak bevallani, miszerint régi bajom négy heti használat után teljes tökéletesen megszűnt s én ezen labda-csekot ismerem korélen a legbiztosabban ajánlom. Az ölen sincs egyáltalán semmi ellenértesim, ha ön ezen szerimát — jöleket bevalatásai nélkül — nyilvánosság elé öbújta becsitárai. — Mely tisztelettel C. v. T.

Tannochinin-hajkenőcs, PSERHOFER J.-től évek óta orvosok és laikusok által valamennyi hajnövesztő szer között a legjobbnak elismervé. Egy eszmosan kiállított nagy szelencze 2 forint.

Egyetemes tap-sz, STEUDEL-tanártól, szarúaknál, mindenféle dagantatónál a lábakon koronként feltehetően sebeknél és forró melind és hasonló bajoknál igen alkalmasak és hasz-nálhatók. 1 tégely 50 kr.

Egyetemes kitűnő-sz, BULLRICH A. W.-től. Kitűnő háziszer megzavart emésztés minden következményei, u. m. fejfájás, szédülés, gyomorgöres, gyomorhaji, aranyér, dugulás stb. ellen. 1 csomag ára 1 frt.

Vinador spanyol borsnyákereskedésnek BECS HAMBURG
2.50 kr. és 1.30 kr. eredeti árak mellett kapható:
Zomborban: Saly Antal gyógyszerész, Engel Adolf fűszerkereskedő, Faicione Gusztáv, Heindlhofer Róbert,
Adán: özv. Pavlovits Emil gyógyszerész, N-Palankán: Nagy Dezso fűszerkereskedő, Uj-Verbaszon: Seidl Ferdinánd, Petrovoszellon: Szakalts Sándor fűszerke-reskedő uraknál.

Orvosi malaga-sect
A klosterneuburgi esasz. kir. borkisérieti állomás vegyelemzése szerint
kitűnő jó, valódi malaga, mint kitűnő erősítő-szer eierötlenedet be-tegek, udulók, gyermekek stb. számára, a **verszegenyseg és gyomorgenyseg** ellen legkitalnóbb hatású, ¹/₂ és ¹/₄ eredeti palacz-kozsak s torvenyesen bejegyezett vedjegyé alatt a 6-10

Valódi
ORVOSI MALAGA-SECT
A klosterneuburgi esasz. kir. borkisérieti állomás vegyelemzése szerint
kitűnő jó, valódi malaga, mint kitűnő erősítő-szer eierötlenedet be-tegek, udulók, gyermekek stb. számára, a **verszegenyseg és gyomorgenyseg** ellen legkitalnóbb hatású, ¹/₂ és ¹/₄ eredeti palacz-kozsak s torvenyesen bejegyezett vedjegyé alatt a 6-10

Vinador spanyol borsnyákereskedésnek BECS HAMBURG
2.50 kr. és 1.30 kr. eredeti árak mellett kapható:
Zomborban: Saly Antal gyógyszerész, Engel Adolf fűszerkereskedő, Faicione Gusztáv, Heindlhofer Róbert,
Adán: özv. Pavlovits Emil gyógyszerész, N-Palankán: Nagy Dezso fűszerkereskedő, Uj-Verbaszon: Seidl Ferdinánd, Petrovoszellon: Szakalts Sándor fűszerke-reskedő uraknál.

Kérlek a VINADOR jegyre, valamint a törvényesen bejegyezett vedjegyre szorgosan vigyazni, mert föltötteen valódiságsért s jószág-eri csak azon esetben vállalunk felelősséget.